

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 22. De ira & impatientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

mihī largitur; sed quōd dignissimus ipse sit, cui ex toto corde seruiam: & ea spe, quōd aliquando sit daturus æterna.

MEDITATIO XXII.

DE IRA, ET IMPATIENTIA.

PUNCTVM I.

S. Tho. 2 2
q 158. & 1.
2. q. 48.

IRA est inordinata iniurias proprias vlciscendi appetitio, vel est accensio quædam cordis inordinata, propter ea, quæ contra nostrum

I. palatum eueniunt. Ex quo tria peccatorum genera promanant. Quædam sunt **COGITATIONIS**, quale est odium proximi, vindictæ propositum, desiderium, vt mali aliquid illi eueniat; gaudium verò, si iam accidit; & tristitia de eius bono; & iucunditas ac voluptas quædam, in vindicta sumenda.

II. **ALIA** sunt peccata **LINGVÆ**, verba scilicet vindictæ, aut iniuriæ coram; aut murmuraciones in absentia; imprecationes clamosa, & perturbata verba cum coleræ iudicii, contentiones & pertinaciæ in disputationibus, vt quod prætendit, euincat: & similia.

ALIA

III.
 ALIA sunt peccata OPERIS, aduersus
 quintum Decalogi præceptum: qualia sunt
 occidere, vulnerare, aut proximum contra
 ius & æquum tractare; & aliquid facere, so-
 lius iniuriæ vlciscendæ causâ; aut eam vlcio-
 nem à iudicibus, non iustitiæ, sed rancoris,
 aut odii intuitu petere; non condonare ei,
 qui iniuriam intulit, cum veniam petit; sed ex-
 teriora potiùs inimicitæ signa contra eum o-
 stendere. Discordiæ item, lites, dissensiones,
 schismata, & capita siue factiones sequi dissi-
 dentium; denique bella ex Ira nascuntur, & a-
 lia multa peccata, quæ cû illis coniuncta sunt.

IV.
 DENIQUE iræ comes est impatientia ob ad-
 uersa, quæ nobis eueniunt, contra valetudinè,
 honorem, aut facultates, nimium tristitiæ Jo-
 cum dando, ob inordinatum, & vehemens de-
 siderium, quo tenemur, vt ab eis liberemur: ex
 quo multa peccata oriuntur contra Deum,
 proximum, & nos ipsos. Tales sunt querelæ
 de Deo domino nostro, quod nos premat, affli-
 gatque: quibus quædam accedunt blasphemæ
 iniuria; exigua cum Dei voluntate conformi-
 tas, dissidentia, tædium vitæ, desideria mor-
 cis, impatientia, manus interdum rabie quadâ
 sibi ipsi iniiciendo; morosum se erga alios, a-
 sperum, & intractabilem exhibendo: indigna-
 tionis occasionem illis dando, & exiguam cum
 domesticis pacem habendo: contra ipsas etiam
 bestias, aliaque insensibilia irascendo, sicut a
Ione 4. 9.
*Ionas iratus est contra hederam, quæ exaruit: ex
 quo, cum ortus fuisset Sol, percussit caput Ione,*

Et astua

b *Psal.* 45.

H A E C peccata perpendens, & reum eorum me coram Deo agnoscens, b *iram* in me ipsum, propter illa *Conuertam*, à Deo auxilium ad id petens. O Deus infinite, cuius ira, etsi iusta, contra eos, qui impotenter irascuntur, terribilis est, clarifica oculos animæ meæ, vt horrenda cernens supplicia, quæ ex tua sancta ira proveniunt, impetus refrænem, qui ex mea proficiscuntur.

PUNCTVM II.

C O N S I D E R A N D A secundò damna, & animaduersiones contra hoc vitium, tam quæ ipsum secum adfert, quam quæ à Deo ex iustitia adduntur in hac vita, & in futura.

I.

D. Greg. 5.
mor. c. 30.
in illud Iob
5 Stultum
interficit
iracundia.
D. Basil.
Hom. de Ira.

PRIMUM enim IRA destruit similitudinem, quam habemus cum Deo, cuius opera valde sunt tranquilla; TURBAT conscientiam; OBSTRUIT diuinæ misericordiæ fontem; SUFFOCAT Spiritum deuotionis, & Spiritus sancti consolationes, qui habitat & requiescit in humilibus, & quietis corde; fugit autem iratos, in quibus Spiritus malus habitat: Ira enim furiosa, est animæ Phrenesis, insania breuis & Dæmonium voluntarium; qui potestatem accipit in spiritum cum illis agitationibus & motibus, quos ipsum Dæmonium edit, quando alicuius corpus obsidet.

II.

PRAETEREA, cum Deus Dominus nosset fit Deus ultionis, seuerissimè eam exercet in eos, qui irati vindictam sumunt, occidunt, aut iniuriam aliquam proximis inferunt: propter

quam

quam causam contra duos primos iracundos, & homicidas, qui in mundo fuerunt, Cain, & Lamech, & omnes illorum imitatores, sententia lata est, vt de Cain septuplū vltio daretur, de Lamech verò septuagies septies, hoc est, a Gen. 4. 24. vltio valde plena, vt omnia genera pœnarum, quæ in vita hac esse possunt, complectatur.

III.

SE D præ reliquis omnibus id considerandū est, q̄ Christus ipse dominus contra hoc vitiū dixit in Euangelio: b Ego autem dico vobis, quia b Matt. 5. 22. omnis qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio, qui autem dixerit fratri suo Racha, reus erit cōsilio, qui autem dixerit fatue, reus erit Gehenna ignis. Statim itaq; ac ira cordi hominis incipit dominari; in sanctissima Trinitatis tribunali, & consilio incipit de vltione in eum, qui irascitur, agi, pœnæque seueritas iuxta peccati grauitatem statuitur. Si ira maneat tantū in corde, minori pœna mulctabitur; si aliquibus signis foras prodit, irrisione, aut aliis externis gestibus, crescit concilium, vt pœna augetur; quod si graue aliquod verbum, aut iniuria eruperit; & multo etiam magis, si ad vindictam opere aliquo peruenerit, lata iam est Gehennæ, hoc est ignis æterni sententia, contra illam; cui in ipso inferno coniunctus est ira ipsius ignis, qui carnifex sit animæ crudelissimus. Quod enim ibi maximè torquet, ipsa est ira, impatientia, & rabies. Nam cum purgatorij & inferni ignis idem sit, ille tamē propterea tolerabilis est, quia fertur patienter; hic verò est intolerabilis, propter irā & impatientiam,

E
P
ONTE
E.

tientiam, ideoque iracundi & impatientes duplicem ferunt infernum: alterum in hac vita, propter exiguam in temporalibus malis tolerantiam; alterum in futura, propter rabiem in æternis. O patientissime Iesu, libera me ab ira, & impatientia: nullus siquidem grauior est infernus, quam iræ subiectum viuere.

S. Aug. in
Psal. 149.

Ex his considerationibus duo firma proposita concipiam, quæ plurimum referant, ad perfectam huius vitii mortificationem. *Primum* est, omnem iræ motum fugiendi, quamuis iustitiæ & zeli velo operiatur: timere enim possum, ne zelo corrigendi, aut aliena vitia puniendi, affectus aliquis propriæ vindictæ miscetur.

S. Dorothæ.
Serm. 8.

II.

SECUNDVM erit, firmum animi decretum, quemuis iræ impetum, quam citissimè, antequam adolescat, reprimendi: Nam (vt Spiritus sanctus dicit) *c a scintilla vna augetur ignis magnus*; quam in initio facile est extinguere, si à d *verbis* & aliis externis iræ signis *me continero*; reddente mihi Deo victoriam motus interioris, in præmium externæ mortificationis.

c Eccl. 11. 34.

d Psal. 38. 2.
10.

PUNCTVM III.

TERTIO, consideranda sunt ingenita bona, quæ perfecta iræ mortificatio seculum adfert, vt quæ duas virtutes iræ ipsi aduersantes, mansuetudinem & patientiam in se complectatur. Prima enim reprimit iram, ne cui noceat; secunda tolerat illatas iniurias.

Prima

Prima facit nos affabiles omnibus; Secunda, ab omnibus ferre, si quid nobis inferant molestiæ. Ex quo tria proficiscuntur magna bona, quæ nos in omnibus reddunt perfectos, siue nos concernant, siue proximos, siue Deum.

PRIMUM, Mansuetudo & patientia faciunt, quietè, & pacificè nos ipsos, & passiones nostras possidere. a *Mansueti enim possident terram cordis sui*: Et b *in patientia nostra possidemus animas nostras*: ex quo conscientia pacem, & Spirituale cordis gaudium consequimur.

I.

a Mat. 5. 4.
b Luc. 21. 19.

MANSVETUDO item amabiles nos reddit, PATIENTIA admirandos. c *qui enim in mansuetudine opera sua perficit*, (ait Sapiens) *super hominum gloriam diligitur*: Et qui tantum habet roboris, vt iram suam reprimat, & iniuriam toleret, magnam sui apud omnes acquirit opinionem, vt proximos ædificet: nam (vt idem Sapiens ait) d *Melior est patiens viro forti*; & *qui dominatur animo suo, expugnat ore Urbium*, & maius est quodammodo miraculum, iniurias æquò animo ferre, quàm mortuos ad vitam reuocare,

II.

c Eccl. 3. 19.

d Proa. 16. 32.

Casti. Coll. 12. c. 13.

MANSVETUDO quoque & patientia amabiles nos Deo reddunt: nobisque per eas ad familiaritatem, cum ipso patet accessus; qui sine illis occluditur. Moyses, ob insignem suam mansuetudinem, arctam cum Deo familiaritatem habuit: cui, (vt S. Dionysius ait) quòd tantillum in ea defecerit, imminutus est Spiritus quem prius acceperat. Quare e *si in*

III.

Epist. 8. ad Demophil. c1 ad Tim. 2. 3.

Par. 1.

Q

omni

E
P
ONTE
E.

omni loco Deum orare, pur. usq. manus ad celum tollere volo, necesse est, sine ira, & disceptatione id facere: mansuetudinis, & patientiæ alis me ipsum eleuando.

IV.

TANDEM, si mansuetus, & patiens sim, particeps etiam ero eminenter Spiritus Iesu Christi Domini nostri, qui in vtraque virtute hac magnopere excellit: veraque earum exempla in vita & passione sua, tanquam mansuetissimus, & patientissimus agnus nobis reliquit, quo nos traheret post se. Et duobus Apostolis, qui spiritu iræ, & ultionis, zeli quodam velo cupiebant, ignem de cælo in Samaritanos descendere: *f. Nescitis*, inquit, *cuius spiritus estis*: quasi diceret: Spiritus discipulorum meorum non iræ, sed mansuetudinis; nõ vindictæ, sed tolerantæ, & patientiæ esse debet. O mansuete, & patiens Iesu, qui, *g. cum maledicereris, non maledicebas: cum patereris, non comminabaris*; & cum contemptum grauem audires, aut diuina mansuetudine respondebas; aut stupendo tacebas silentio. Adiuua me, quaeso, vt ad tui imitationem, iram meam vincam; impatientiam reprimam, amplectar verò mansuetudinem: vt patientiã benè armatus, aduersã libenter feram; & ad æternam tecum habendam requiem, perueniam,
Amen.

os so